

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș
și organ informativ al AGRU-lui din Eparhia Maramureșului

Bucuroul de distribuire: Librăria Asociației Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

„Voi sunteți lumina lumii.“

„Iar văzând gloatele i-se făcu milă de dănsule, că erau leșinate și părăsite ca oile cari nu au păstor. Atunci zise ucenicilor săi: „Secerișul este mult, iar lucrătorii puțini; Rugați-vă deci de Domnul Secerișului, ca să scoată lucrători la secerișul său.“ (Matei 9 35-38.)

În îndurarea Sa nemărginită, Isus Cristos a voit să rămână veșnic între oameni. Jertfa Sa de pe muntele Calvarului — muntele iubirii, cum îl numește Sf. Francisc de Sales — a voit s'o perpetueze până la sfârșitul veacurilor în fiecare colț de lume prin întemeierea tainei euharistiei.

Dar pentruca Biserica pe care El a întemeiat-o și-a răscumpărat-o cu scump sângele Său să fie veșnică așa cum veșnic este capul și întemeietorul ei, Isus Cristos a rânduit ca în fruntea acestei sfinte comunități să fie conducători văzuți. Prin cuvintele: „Voi sunteți lumina lumii“ și „Mergând învățați toate neamurile“... „orice veți lega pe pământ vor fi legate și în ceruri și orice veți deslega pe pământ, deslegat va fi și în ceruri“, Isus împuternicește pe apostoli și urmașii săi cu daruri supranaturale de a fi călăuzitori siguri spre împărăția

lui Dumnezeu. Însă pentruca această Biserică să fie: una, pentrucă unul este întemeietorul ei; sfântă pentrucă sfânt este cel ce-a răscumpărat-o; universală (catolică) pentrucă Unul este Dumnezeu, nemișcat, neclătit, nemișorât, acelaș pentru toate locurile în toate veacurile; apostolică, pentrucă este întemeiată pe învățăturile Sale, pe care El le-a vorbit lor în asemănări și în taină și pe care ei trebuie să le răspândească de pe acoperișurile caselor, în auzul tuturor — pentrucă Biserica să aibă aceste 4 puncte esențiale cari sunt fundamentul ei, Isus alege dintre apostoli pe Petru ca locuitor vizibil al Său pe pământ pentru timpul când El (Isus) nu va mai fi în lume: „Tu ești Chifa (ce se traduce piatră — Petru și pe această piatră voi zidi biserica mea și porțile iadului nu o vor învinge“. Aceste cuvinte au devenit „piatra din capul unghiului“ pe care a rămas Biserica lui Petru în toate timpurile și va mai rămâne, cu toate loviturile și atacurile din umbră a iudeo-masoneriei — fiară apocaliptică a timpurilor noastre. Dumnezeu i-a dat totdeauna oameni la timpul său. În timpuri de neobrăzată idolatrie, Pontificii romani învățau ca unul este Dumnezeu și singur lui trebuie să ne închinăm. În scurgerea vremii, dela Cristos, ome-

nirea s'a închinat pe rând: banului, săbiei, forței, naturei, rațiunii, științei pure, etc. Biserica Romei în aceste vremuri și-avea șampionii ei neînvinși. Mesele negustorilor lui Belzebug și-a simoniacilor au fost răsturnate. Ticăloșia a fost alungată cu bice de foc. În timpuri de clătănare a așezămintelor omenești, de prefacere generală, Papii au fost stânci invulnerabile. Prin valurile vremii, Papii au condus corabia mântuirii. Împărați, regi, dictatori, miniștrii, scriitorii geniali și armate întregi ce au lovit în autoritatea acestui așezământ divin, au fost tot atâtea valuri cari au dispărut, rămânând numai ca material pentru legende, dar Biserica Catolică a rămas neatinsă. În perioade de destrăbălare, și desfrâu sodomice, Papii au fost flori de crin la cari noroiul asvârlit de îngerii întunerecului, n'a ajuns, nu i-a atins. „Într'o lume materială și imorală, Papii reprezentau spiritul“ (N. Crainic: Puncte cardinale în haos). În aceasta constă universalitatea și eternitatea Romei. Și dacă totuși au fost cazuri singurate și rare, când Biserica a avut conducători nedemni, cu atât mai mare este gloria Bisericii catolice, căci acești conducători n'au putut schimba nimic din structura Bisericii. Au între cei 12 apos'oli, n'a fost unul „fiul pierzării“, și cu toate acestea opera mântuirii s'a săvârșit.

Despre Spania.

La începutul anului 1936 canonicul francez Coubé în cartea lui: „Sainte Therese de L'Enfant Iesus et le crises du temps present“ a scris următoarele :

EXPLOSIUNI ANTICLERICALE

Una din țările europene asupra căreia au contat mai mult sovietele în privința învingerii ideilor lor anarhiste și anticreștine, a fost Spania. La primul moment omul se poate mira de aceasta. Înceștinat prin sf. Apostol Iacob, fratele Domnului și sigur de scutul Maicei Domnului, cinstit în Spania după locul de închinare „Notre Dame del pilar“, nu este Spania o mare națiune catolică, legat în cursul secolelor fără pierderi de aceasta credință ?

În adevăr, ea a trăit multă vreme cu aceasta reputație și e cert că a și bine meritat aceasta reputație în cursul secolelor trecute. Ea a dat bisericii legioane de sfinți admirabili, cum sunt sf. Vincențiu murenenicul, sf. Hermenegild, sf. Leandro, sf. Izidor, sf. Ildefens, sf. Dominic, sf. Vincentin Ferrer, sf. Ignățiu de Loyala, sf. Francisc Xavier, sf. Francisc de Borgia, sf. Pascal Bazlou, sf. Theresa, sf. Ioan dela Cruce, sf. Petru Claver, sf. Alfons Rodriguez și mulți alții. Ea a înființat mărețe școli teologice și a trimis în America și în orient o nenumărată mulțime de misionari, dintre cari mulți au suferit martiriul glorios.

Spre nefericire Spania din sec. XVIII. s'a schimbat mult. În sec. XVIII. și XIX. și în zilele noastre ea este activ lucrată de fracmasonism și reacțiunea ei religioasă nu a fost atât de viguroasă și eficace cum

s'a putut presupune. Spre suprinderea mare a creștinătății, revoluțiile dese cari au zguduit, o au fost marcate de adevărate explozii ale impietății.

Sub domnia slabă a lui Ferdinand VII. secta francmasonă acapărează puterea cu ministrul Riego. Părinții jesuiți sunt expulsați și bunurile lor confiscate. Mai mulți episcopi sunt siliți să expatrieze, unul dintre ei, episcopul de Vich, venerabil bătrân de 75 ani, este înpușcat în 16 Aprilie 1823 douzeci și patru de preoți și călugări sunt asasinați între orașele Barcelona și Monserat.

În 1835 sub domnia Mariei Cristina, regatul este decimat de cholera. Nu peste mult calomnia infamă, răspândită de logile francmasoni, acuza călugării, că ei ar fi otrăvit fântinile. Poliția se infuriază. În 17 Iulie 1835 ucide la Madrid 50 franciscani, 15 jesuiți și mai mulți alți călugări. Sânge de preoți curge în toate provinciile.

În 1868 un nou acces de febră anticlericală. Regina Isabella este obligată să se refugieze în Franța. Guvernul de Serrano care urmează, se declară oficial de atheu.

În Iulie 1909 sub Alfonz XIII. izbucnește comuna în Barcelona, o săptămâna sângeroasă, a cărui înștigător este anarchistul Ferrer : 68 biserici și mănăstiri sunt arse, 153 persoane omorâte, cea mai mare parte dintre ei, preoți, călugări și călugărițe.

De bună seamă Spania are încă un însemnat număr de catolici vigilanți, însă acestia periodic sunt inundați de valuri de ireligiositate, călcând în siagele preoților, ea simtește pâlindu-se aureola de națiune catolică din fruntea ei.

Aceasta decadență, nu a putut scăpa din ochii Moscovei. Rusia sovietică a întreținut con-

Azi, strălucirea Biserici Catolice este mai pronunțată ca ori când. În timp ce statele masonice și atee împing tineretul pe marginea prăpastiei, răpindu-i credința în Dumnezeu și biserică, și cultivând anarhia și destrăbălarea, Papa pornește „Acțiunea catolică“ în toată lumea și întoarce tineretul la poalele crucii. În timp ce ciracii Satanei lucrează în umbră, după culise, pentru distrugerea popoarelor prin cea mai monstruoasă ocultă din câte au existat vreodată în împărăția lui Anticrist : Iudeomasoneria — Papii lucrează pe față, la lumină, cu o singură armă : Cuvântul crucii, care pentru unii este nebunie, iar pentru alții sminteală. În întunerecul secolului acestuia preacurvar și păcătos, Biserica Romei este „lumina lumii“. Noi Românii-Uniți nu avem decât să mulțumim Bunului Dumnezeu că ne-a învrednicit să ne naștem în sânul Bisericii adevărate, iar dacă odată se va înfăptui unirea religioasă a neamului, să nu-și închipuie nimeni că noi vom fi aceia cari ne vom întoarce spre Biserica pravoslavnică bizantină-ortodoxă. Nu aceea e biserica adevărată a neamului românesc, dacă e vorba de a avea biserică națională : ci Biserica adevărată e Biserica Romei, a lui Petru și-a urmașilor săi. Aceasta este biserica adevărată a neamului românesc. Aceasta este corabia în care neamul românesc a fost încadrat încă din perioada formării sale — și din care a fost răpit în împrejurări tragice.

Ion Pușcașiu

spiratori în Barcelona, Madrid, Sevilla, Ovideo și în orașele principale. Aceștia au subminat neobservați puterea regală, socotind bine că vor desarma dintrodăună și tronul și altarele.

Inzădar a încercat Alfonso XIII. să înfrizeze anarhia. Revoluția se încinge în jurul lui. El renunță la tron în 1931. Guvernul care ocupa locul lui, bine ca sunt și doi catolici între ei Alcalá Zamora și Miguel Maura, în majoritatea lui este anticlerical. El lasă ca elementele de desordine să se grupeze neștintuți. În 11 Mai 1931 și în zilele următoare în Madrid și în provincii două sute de instituții catolice, cu bibliotecile lor bogate și produse de artă pe cari îi păstrează sunt incendiate și distruse și noua republică arată față de vandalii moderni, o indulgență, care nu merită alta calificare ca complicitate.

Două treimi din Cortesii sunt animați de aceleași sentimente. Ei ascultă cu frenetice bravos, injuriile cele mai insultătoare, cari se aud de pe tribună, asupra creștinismului, stupiditățile lui M. Homis, asemenea furorii jacobine în discursuri parlamentare și în ziare. Noua constituția este împirată de un combism, (Combes, mare anticlerical, prim-ministru în Franța în 1905) mult mai violent ca și acela de care Franța a scăpat aproape dela marele război încoace. Despărțirea bisericii de stat este hotărâtă în 13 Octombrie 1931 cu dispozițiuni atât de radicale, că cea din Franța din 9 Decembrie 1905 poate să apară foarte generoasă față ea.

Iesuși cari sunt sperietoarele pentru sectele antireligioase, pentru că ei sunt totdeauna la datorie pentru apărarea credinței și a papalității, sunt din nou expluzați în 13 Octombrie 1931 și jefuiți de toate bunurile

lor. Mănăstirea din Loyola, asupra căreia sa întins atita glorie și sanctuarul lui mareș în care inima pământului basc a palpitat cu acela a sfântului Ignățiu, sunt pustiite. O tăcere mortală a urmat accentelor bărbătești de pe munții, cari au resunat de aceste plaiuri catolice.

De la piscul de Ustaritz, până la țermurile din Urola, persecuția s'a întins de la congregațiunile religioase asupra clerului ordinar. Venerabilul cardinal Segura, arhiepiscopul de Toledo și episcopii din Vittoria și Malaga au fost siliți se mergea în exil. Cea mai mare parte a mănăstirilor au fost închise, restignirile de mare valoare și alte obiecte de artă prețioasă au fost arse pe piețele publice în mijlocul injurăturilor și a urlelor nebune. Ce ar fi zis sta Terezia de Avila — sta Terezia cea mare — la acest dans sălbatic în jurul acelei răstigniri a carei vedere a produs la dinsa elanuri sublime de iubire? Ar fi recunoscut dinsa Spania atât de catolica din timpurile ei?

În tot cazul catolicii au încercat de a se urupa, și ici colea au obținut câteva succese. Nu a trebuit mai mult ca se exaspereze socialismul și aliații lui, comunismul! În 8 Septembrie au hotărât grevă generală. Bilanțul zilei, foarte modest, după părerea lor și asupra careia Ferrer ar fi făcut grimase: șase morți și optprezece răniți. În aceeași lună, poliția a descoperit în Asturia depozite de arme, de bombe, puști și cartușe. Revoluția vrea să restorne cabinetul Samper și a provoca o desordine generală. Noul cabinet Leroux arată mai multă energie ca cel precedent.

Comuniștii ripostează încă de la începutul de Octombrie 1934 cu o nouă rescoală în

Asturia. Lor se atacează mai multe orașe. În Sama au ucis osută și zece inși din garda civilă. Vreo patruzeci de preoți și călugări sunt strinși de gât sau arși de vii, după ce au fost stopiți cu petrol. Mai multe călugărițe care au avut păcatul de a se fi îngrijit de orfani și de bolnavi, au fost supuse la același tratament.

Din fericire represiunea aci sa produs. Orașele căzute victime a comuniștilor, au fost recucerite. Bolșevismul sa oprit, însă era aproape să triumfeze. Din acest timp domnește așa zicând ordinea, însă echilibrul este departe să fie restabilit.

Atheismul are nedejdea să revină între împrejurări mai prielnice și să sfârșească cu creștinismul. Tot așa trebuie să tremurăm gândind la faptul, că unul din susținătorii ordinii publice, cu care catolicii sunt obligați să colaboreze, este radicalul Leroux, este un atheu și a declarat ca popoarele pot să trăiască fără legi, fără guvern și fără Dumnezeu. Comunistul Largo Caballero ne anunța pentru ziua de mâine — aceasta a spus anul trecut — introducerea unui sovietism Spaniol sângeros, al cărui Lenin conțea să fie el.

Mica sfânta Tereza din Franța fiind prea ocupată cu țara ei proprie și cu misiuni, sperăm, ca Teresia cea mare Spaniolă, mama ei, va lua în mâinile ei destinele țării sale, mai înainte atât de catolică și atât de frumoasă și cumcă o nouă „reconquista” — recucerire de la mauri — reluând tradițiile ale lui Peleagă și ale lui Cid Campeador, va alunga turma celor fără Dumnezeu, de o sută de ori mai răi ca Maurii nimiciți la Las Navas de Tolesa, și mai târziu goniiți din Granada.

Raportul secretarului general asupra activității anuale a Asociației Generale a Românilor Uniți din Eparhia Maramureșului.

Excelență, Domnule Președinte, Inalți oaspeți, Onorat Congres.

Aceasta zi, pentru membrii A.G.R.U.-lui, cari luptăm, pentru a aduce la biruință lumina credinții asupra întunericului, pentru a ridica morala creștină asupra înmoralității, pentru a face să triumfe Biserica lui Hristos asupra iadului, este o zi de mare serbătoare.

Ca ostași înșiruiți sub steagul credinței, ne-am adunat, ca din izvoarele sfinte a rugăciunii și a tainelor Impăratului nostru Hristos, să luăm noi avânturi și să căutăm noi mijloace, în lupta grea ce avem de dat în viitor.

Asociația noastră, n-a ajuns în plină activitate și avem de dat o luptă grea, contra materialismului cras și a ateismului comunist, cari au prins rădăcini și în societatea noastră, ba chiar și la națiunile unde catolicismul este milenar; slăbind credința și morala, cari sunt temeiurile adevăratului creștinism.

Dacă citim întâmplările din Rusia, Mexic și Spania, se pare, că Satan ajutat de sateliții săi: oameni necredincioși, a format un front al puterilor întunericului, împotriva luminei și a credinței lui Hristos, pe care vreau să o scoată din sufletul neamurilor creștine, prăvălindu-le pe povârnișurile iadului.

Vechile așezări sociale se clatină, se destramă, pierе puterea tradițiilor, parcă dispare avântul spre idealism, credință

și moravuri, cari sunt pietrele de temelie ale societății.

Suntem fără îndoială, la o răspântie istorică, la o răsturnare de lumi.

Rezultatul acestui materialism ateist: este ruina economică și financiară, sărăcia în casă, decadență morală și anarhia vieții sociale, ducând la un haos complet.

Aceasta situație, de o gravitate excepțională, se va schimba în urma unei activități rodnice, după trecerea unui răstimp ce nu se poate preciza și am descris-o pentru motivul, ca noul Comitet al A.G.R.U.-lui, ce se va alege astăzi, să o aibă în vedere.

Nu sunt chemat a da îndrumări, însă fiind timp de 5 ani secretarul general al A.G.R.U.-lui Eparhiei Noastre, care am văzut greutățile începutului, jin să atrag atențiunea tuturor, că luptă grea ne așteaptă pe toate terenurile, pentru înălțarea credinței și a moravurilor, poporului nostru.

Strigătul de ajutor, de mântuire, ne chiamă tot mai stăruitor, la o muncă statornică și necontenită, pe care o vom depune cu toată speranța în ajutorul Celui de Sus. Să avem o voință de fier, în a crea acel curent al marilor regenerări, acel soare a romanității, care prin credință să lumineze inimile, înțelegerile noastre ale tuturor. Cuvintele Mântuitorului: „Nu

vă temeți că eu am biruit lumea”, ne însuflă curaj și bărbăție în munca grea ce trebuie să depunem, pentru a scoate societatea și poporul nostru, din haosul și întunericul satanic, însoțit de francmazonerie.

Istoria și trecutul de 2000 de ani, plini de suferințe a poporului nostru, ne arată că rămași în bătaia tuturor vânturilor, contropiți de potopul hoardelor barbare, siliți a ne retrage în ascunzișurile codrilor, săraci, fără carte, subjuogați, am avut o puternică armă și scut mai tare ca oțelul și aceasta a fost: *credința neclintită în eternele adevăruri ale religiei și moravurilor creștine.*

Acest fapt să fie o încurajare în lupta grea.

În haosul și întunericul materialismului ateist, lășit de fii lui satan, o parte din societatea noastră și multe popoare și-au pierdut calea adevărată a credinței și rătăcesc pe căi streine, fără a găsi limanul păcii. Mântuitorul a zis: „Eu sunt calea, adevărul și viața”; la această cale a credinței, trebuie să vină toți cei rătăciți.

Fac apel la toți membrii Eparhiei Noastre, tineri, bătrâni, ca înșirându-se sub steagul sfânt al A.G.R.U.-lui, întăriți în sufletele noastre cu arma credinței și platoșa dreptății, să facem un zid puternic într-u apărarea credinței catolice și a moravurilor creștine, pe cei rătăciți

să-i aducem la calea adevărului, la lumina Crucii lui Hristos, în care semn vom învinge, căci cu noi este Dumnezeu până la sfârșitul veacurilor.

Rezultatele binefăcătoare să arată în urma acțiunii catolice, chiar și în Rusia sovietică, unde s-au făcut demersuri, pentru o mai mare libertate a Cultului, în alte țări s'au ridicat milioane de creștini, într-u apărarea credinței, contra întunericii și contra necredincioșilor.

Aceasta fiind situația, datoria noastră este să activăm cu toată puterea, dând la nevoie concurs moral și material. Să intensificăm activitatea organizațiilor parohiale pe teren educativ, național, cultural și moral, cu concursul asociațiilor orășenești, să înființăm biblioteci abonând ziare și reviste, să ținem adunări cât mai dese, adică cu vorba și cu fapta să arătăm zi de zi, că suntem soldații lui Hristos,

Onorat Congres

Permiteți-mi acum, să fac un scurt expozeu, a activității desfășurate în anul precedent de către organizațiile parohiale.

Cu bucurie constat, că această activitate este în plină creștere și nu pot menționa unele organizații, fără teamă că voi neîndreptății pe altele.

După districte protopopești, organizațiile parohiale cari au desfășurat o activitate mai bogată și mai demnă de menționat, sunt:

Indistrictul Baia-Mare: Baia-Mare, cu 3 ședințe festive ținute în sala teatrului orășenesc și cu bogată activitate caritativă, Bozinta-Mare, care a ținut ședințe bilunare și 6 festive, Chechiș, Tâmaia, Groși și Tautii de sus, cu câte, 12 ședințe, Rus și Sîdrești, cu 8 ședințe, Bușag, 6 ședințe, Dănești, Săsar, Bozinta-

Mică și Băița, cu câte 5 ședințe, Șișești și Firiza, cu 4 ședințe, Ardușat, cu 3 ședințe, Dumbrăvița, cu 3 ședințe și 2 șezătoare, Lăpușel, Mocira și Sârbi, cu câte 2 ședințe, Baia-Sprie, cu 2 ședințe și colectă de bani în suma de Lei 9682, din care sumă s'a cumpărat veșminte și ghețe copiilor săraci.

In districtul Chioar: Curtuiuşul-Mare, care a ținut 8 ședințe festive cu program constând din 2—3 conferințe, 3—4 coruri și 10—12 declamări. La ședințe s'au făcut și proiecțiuni cinematografice și s'a audiat programul de radio. (Cinematograful și radio-ul sunt proprietatea parohului Alexandru Benea.) Această organizație dispune de o bibliotecă cu 240 volume, o casă de economii a tineretului cu 18 deponenți și o Cooperativă pentru rechiziție școlare, cu un capital de 1180 Lei, Mireșul-Mare, care a ținut 12 ședințe publice cu un program din cele mai bogate, Satulung și Mogosești, cu 6 ședințe, Șomcuta-Mare, cu 5 ședințe festive și conferințe, Fericea, filia Curtuiuşului, cu 3 serbări și program bogat, Pribilești și Fersig, cu câte o ședință.

In districtul Jibou: Chelița, cu 17 ședințe cu program bogat și conferințe, Cheud, cu 12 ședințe, Rona și Someș-Odorheiu, cu câte 11 ședințe, (în Someș-Odorheiu, agrisții au făcut pom de Crăciun, pentru copii săraci, când s'au distribuit obiecte în valoare de 1600 Lei), Someș-Guruslău, cu 8 ședințe, Husia și Turbuța, cu 6 ședințe, Ulmeni, Inău, cu câte 5 ședințe, Firmiș, cu 4 ședințe, Soimuș, Traniș și Năpradea, câte 2 ședințe.

In districtul Mănăstur: Coaș, circa 16 ședințe și conferințe, Cernești și Coruia, cu câte 7 ședințe festive și conferințe, Vad, 5, Măgureni 3, Surdesti,

Cetățele, Rușor și Copalnic, câte 2 ședințe, Cavnicul, de jos și Cavnicul de sus, câte o ședință.

In districtul Satu-Mare: În primul rând merită atenție organizația din municipiul Satu-Mare, care a ținut ședințe în fiecare Joi și a dezvoltat o bogată activitate caritativă, Culciul-Mare, Culciul-Mic și Corod, cari au ținut ședințe lunare și câte 3 festive, cu program și conferințe, Boghiș, cu 12 ședințe (această organizație dispune și de o bibliotecă cu peste 200 volume), Petea, cu 3 ședințe, Gereușa și Doba, cu câte 2 ședințe festive, cu program și conferințe și Oar, cu mai multe conferințe.

In districtul Seini: Bicău, cu 22 ședințe, Iegeriște, cu 13 ședințe, Ilba, Valea-Vinului și Viile Apei, cu câte 12 ședințe, Poiana Codrului, cu 11 ședințe, Ciocârlău, Botiz, Iojib și Viile Orașului Nou, cu câte 6 ședințe, Românești cu 5 ședințe, Mediesul-Aurit, Apa și Someșeni, cu câte 4 ședințe, Dumbrava, cu 3 ședințe, Seini, Borlești și Potău, mai multe ședințe.

In districtul Silvaniei: Biușa, ședințe duminicale și 2 festive, Băsești, cu 13 ședințe, cu program și conferințe, Asuajul de jos, cu 12 ședințe, Noșig, 10 ședințe, Nadiș, 8 ședințe, Stremț, 6 ședințe, Bârsăul de jos, 5 ședințe, (colecte de bani, pentru ajutorarea copiilor săraci), Sălsig, Cehul-Silvaniei, Săliste și Bârsăul de sus, cu câte 4 ședințe (în Bârsăul s'au colectat 1200 Lei pentru Biserică și 600 Lei pentru copii săraci), Benașat și Someș-Uileac, câte 3 ședințe, Mineu și Bocșița, câte 2 ședințe, Urminiș, Aluniș, Moliș și Oarța de jos ședințe, conferințe și cursuri de seară.

In districtul Oașului: Comlăușa, 12 ședințe cu program și conferințe, Prilog, 6 șezătoare cu concursul școlii și mai multe

conferințe, Bâtalciu, 3 ședințe festive, și 5 conferințe, Gherța-Mare, cu 2 ședințe, Bixad, o ședință și bobată activitate spirituală.

Din districtul Sighet, Vișeu și Iza: În primul rând menționez organizația din Sighet, care ca în toți anii a dezvoltat o activitate din cele mai rodnice, ținând 24 ședințe, Borșa 1 care a ținut ședințe în fiecare săptămână, Poieni, 24 ședințe cu program și conferințe, Botiza, cu 14 ședințe, cu program și conferințe, (în cadrul Agrului s'a înființat și Asociația Minerilor locali,) Leordina, Sat-Șugatag, Hărnicesti și Rozavlea, cu câte 12 ședințe, Dragomirești, cu 8 ședințe, Strâmtura, 5 ședințe cu conferințe și lecturi religioase instructive, Vișeu de sus cu 2 ședințe, conferințe și program bogat, Vad, o ședință.

Prima constatare ce desprind din rapoartele numerice asupra activității A.G.R.U.-lui, este că acolo, unde conducătorii imediați, au înțeles să activeze cu toată energia și sub raportul cultural, organizând ședințe cu program bogat și distractiv, membrii și-au dat mai multă silință și au progresat în sensul A.G.R.U.-lui. Deci adunările, ce vom ține în fiecare organizație, trebuie să așeze pe lângă că este moral și educativ, să fie și distractiv și ușor sau când o organizație stagnează, sunt a se întrebuința și alte mijloace, cerând concursul organizațiilor orașenești sau a unor conferențieri pricepuți, adică servindu-ne de toate mijloacele, trebuie să mergem neconținut înainte, pe calea progresului.

Fiecare paroh trebuie să fie un animator pe terenul A.G.R.U.-lui, iar interesele noastre confundându-se, cu însăși intere-

sele neamului românesc, fiecare învățator, indiferent de religie, trebuie să ne dea tot sprijinul.

Onorat Congres.

Astăzi încheiem 5 ani de activitate, rodnică și organizată și, după ce ne vom face un examen serios de conștiință, trebuie să trasăm programul pentru o perioadă de câte 5 ani și să procedăm conform Statutelor, la alegerea noului Comitet Diecezan.

Procedând la alegerea, trebuie să avem toată grija, alegând persoane de un elan și însuflețire sfântă, cari se lucreze pe toate terenurile și căile și cu toate mijloacele pentru izbânda devizei noastre „Pentru neam și lege.”

Vă rog să binevoiți a lua act de acest raport.

Jibou, la 20 Septembrie 1936.

Secretar general,

Dr. IONEL POP SS.

Patriotism și pravoslavie.

Meritele bisericii unite sunt contestate, ori, cel puțin, discutate cu o surprinzătoare lipsă de loialitate.

Și, de ce?

Pentru că, după părerea cucernicilor lor, nimburile acestor luptători, sunt întunecate de „trădările” unor preoți.

Se vorbește, insistent, despre un preot unit — persoană prea obscură ca să i-se știe numele — care, în timpul revoluției lui Horia, încercând să impedeze atrocitățile inutile, a cam pășit alături.

Dacă unele singuraticе acte pot așeza pecetea infamiei pe fruntea unei instituții, atunci pecetea pe care acești obscuri indivizi, afirmative, ar fi așezat-o pe fruntea bisericii unite, nu e cu nimic mai întunecată decât cea așezată pe fruntea bisericii ortodoxe, de unii preoți — mai puțin obscuri — cari încă, s'au poticnit, și, încă, hăt alături. Despre aceste poticniri vorbesc anumite scripte oficiale.

Iată unele din aceste fapte „românești”:

Focul mâniei, răscolite de glasul celor trei revoluționari pârjolia putregaiul unei stăpâniri care nici odată n'a știut ce e omenia: răzbuna tâlhăriile; pedepsia pângărirea fecioarelor; răsplătia barbariile fără nume, comise de clica grofilor fără inimă și fără Dumnezeu. Și episcopul ortodox Ghedeon Nichitici nu-și găsește odihnă. La lumina limbilor de flăcări cari ardeau castelele asupritorilor, acest vlădică, însoțit de un numeros anturaj de ucenici, cutreera satele, ca delegat al stăpânirii ungurești, îndemnând pe credincioșii lui să părăsiască pe Horia și să-și pună din nou grumazul sub cisma grofilor...

... Piața Abrudului răsună de surle și tobe. Pe estradele improvizate ca pentru sărbători, stropite cu câteva zile înainte, de sângele îndrăzneților căpitani, se joacă ultimul act al groaznicei tragedii: decorația protoereului ortodox Adamovici drept răsplătă pentru serviciile aduse „patriei” în timpul revoluției.

... 1916 ... Zorile mântuirii învăluiau crestele Carpaților. Imnuri de biruință smulse din peiturile arse de focul dragostei de libertate cutremurau văzduhul și complectau, ca o sfântă melodie, zgomotul prăbușirii imperiului habsburgic, clădit pe nedreptate. Ardelenii urmăreau

cu înfrigurare avântul liberatorilor. Doar câțiva din mii de robi, însetați după libertate, erau condamnați, în acele zile învăpăiate, să-și plece capul sub greutatea ultimei svârcoliri a nedreptății ce-și urla, simistru, cântecul de lebedă: insulte grosolane la adresa mântuitorilor. Acei sărmani condamnați, erau credincioșii bisericii ortodoxe Dinaintea altarelor, preoții ortodocși, din înalt ordin, citiau—de bună seamă, și ei, scrâșnind din dinții de rușine și indignare — o scrisoare socială, prin care guvernul României era timbrat cu epitetul de „*sperjur*”, iar armata română, ce pătrunsesese în Ardeal, era numită adunătură de „*bandiți*”. Scrisoarea respectivă era o *pastorală* bisericască prevăzută cu număr oficial, și semnată de faimosul mitropolit Mangra și de episcopul Caransebeșului Dr. Elie Miron Cristea. (O fi altul decât actualul patriarh al României?)

Firește, aceste acte nesocotite, nu pot condamna instituția bisericii ortodoxe. Ele timbrează numai pe făptuitori. N'ar fi bine, însă, să le uite, patrioții de răsăntie.

Am amintit aceste poticniri, nu cu gândul de a încerca să alimentăm ura conferențială, ci cu gândul de a potoli zelul acelor ce-și inchipuie că nu poate cineva să fie numit *român* dacă nu e ortodox. Noi nu putem răspunde cu ură fraților ortodocși. Dimpotrivă noi simțim în adâncul sufletelor, că prăpăstia dintre cele două confesiuni românești nu e atât de înspăimântătoare cum o arată unii pripiți doctrinari. În tot cazul e cu mult mai mică decât cea dintre ortodocși și anglicani, pe care încearcă să o treacă, prin cuvioase și ciudate salturi acrobatice, picioroangele autocefale ale Sanctității Sale...

* * *

Incheind aceste modeste considerații aspra distincției pe care o văd între noțiunea de *patriotism* și cea de *pravoslavie* și expunând metodele și mijloacele prin care propagandiștii ortodocși încearcă pescuirea de suflete, cred că onorații cititori vor înțelege de ce repet întrebarea formulată la începutul acestui articol: *ce fac intelectualii noștri?* Ce osteneală își dau ca să înăbușe larma parodiei cântată pe la toate răsăntiile și pe toate gamele, de năstrușnicii ciraci ai foșianismului? Căci e sigur că toate „argumentele” lor, fie „istorice” fie „naționale” nu sunt decât o parodie de cea mai infectă specie.

Răspunsul la această întrebare — regret că trebuie să o spun — cade simplu, brutal și usturător: *nimic*.

Imi este penibil să analizez, să disec acest „*nimic*” (Poate, cu altă ocazie)

Acum, doar o umilă părere: Certificate de botez, singure, nu sunt de ajuns pentru a dovedi că deținătorii lor sunt uniți și sunt români. Pentru asta e nevoie de altceva. Mai greu de obținut, dar mai prețios, pentru ceea ce măgulește ambiția fiecărui pantalonar și care se numește *demnitate*.

Ion Dunca

Dela Isaia cetire.

Cuviosul *Isaia* nu lasă ca să fim cuprinși de plictisala zilelor ploioase de toamnă. Marele regenerator al moralei decăzute din Țara Voivozilor, luminătorul Izei, rebotezătorul păgânilor papistași din Slătioara continuă să ne desfăteze cu năzbâțiile sale.

Succesele din Slătioara au încălzit și mai mult creerii în-

fierbântați ali Cuviosului, și cum omului mâncând îi vine pofta, și-a aruncat mreja după vânat mai mare: vrea să fie vânător de preoți, vrea adeca, ca—după turmă — să convertească și vreun preot. Așa se întâmplă, că *Isaia* marele antrenator în mânăirea paharelor, a socotit, că va duce pe calea sfintei ortodoxii un proet de al nostru și iață-l pe *Isaia* împărțind preoților noștri parohii ortodoxe.

„Pentru frăția s'a” — cuvintează *Isaia* — „nu face ca să stai în Maramureș, pregătirile frumoase ce le ai, aptitudinile potrivite, felul de a gândi al frăției Tale te învrednicesc la ceva mai mare, nu ca să-ți mânânci zilele în vâgăunele ascunse ale Maramureșului”. Așa vorbește cuviosul, ca apoi să între „în medias res”, „trece la noi noi vom ști aprecia calitățile ce le ai și vom deschide pentru frăția Ta o parohie bună chiar la București, de unde și eu am venit”.

Mă gândesc, că oare cu ce puteri oculte lucrează acest *Isaia*, care poate să te facă popă chiar în capitală și mă gândesc și la aceea, că oare *Isaia* pentru ce a părăsit capitala, pentru ce își caută un locșor în văile noastre?

Dacă l-aș întreba, mi-ar răspunde cu siguranța omului ireponzabil: *ca să vă fac loc vouă!*

O mică cerere către cetitori Imprejurările grele ne silesc ca să rugăm în modul cel mai serios pe cititori, ca să binevoiască a-și achita abonamentul. Pentru cei cari nu știu, comunicăm, că abonamentul este suma bagatelă de 60 Lei pe an.

Schimbări intervenite la recente numiri de preot. Onoratul *Antoniu Huban* care a fost numit la *Berbești* a rămas și pe mai departe la *Văleni*, în locul lui a fost introdus la *Berbești* *On. Octavian Pop nouhirotonit*.

Reuniunea de misiuni sfinte a eparhiei Maramureșului
Baia-Mare.

No. 353—1936

Convocator.

Membrii „Reuniunii de misiuni sfinte a preoților din Eparhia greco-catolică română a Maramureșului în beza Ș-lui 36 din statute, se convoacă la.

Adunarea Generală care se va ține la 8 Octomvrie 1936, ora 15 în Mănăstirea Părinților iezuiți din Satu-Mare (Str. M. Eminescu Nr. 3), cu următorul

PROGRAM:

1. Invocarea Sf. Spirit.
2. Deschiderea adunării.
3. Alegerea comisiunilor pentru censurarea rapoartelor,
4. Raport.
 - a) despre activitatea și
 - b) despre averea Reuniunii.
5. Desbaterea propunerilor, cari vor fi înaintate în scris Comitetul cu 3 zile înainte (§ 37).
6. Inchiderea adunării Baia-Mare, din ședința Comitetului central, ținută la 21 Septembrie 1936.

ss Liviu Racoșian ss Ludovic Vida
secretar general canonic, preș.

INVITARE

Curatorul Bisericii gr. cat. din Cicârlău cu onoare Vă invită, împreună cu on. Dvs. familie la

CONSACRAREA BISERICII

radical renovată, pictată și pro-văzută cu iconostas, ce va avea loc Duminecă, 11 Oct. 1936 prin EXCELENȚA SA Dr. ALEXANDRU RUSU,

Episcopul Maramureșului

Sosirea trenurilor : Dela Baia-Mare : 8.09, 11.35, 13.04, 14.27, 16.53, 18.39, 20.25. Dela Satu-Mare : 7.09, 9.35, 11.34, 13.05, 15.09, 16.47, 0 45. Doritori de a participa la banchet, sunt rugați a se anunța Of. Paroh. Cicârlău cu 3 zile înainte.

Citiți și răspândiți

„Dumineca“

Calendar săptămânal.

4—10 Oct. 1936.

4. Dumineca II. d. In. sf. Cruci
ap. II. Cor. 6, 16. Evg. Luca 6, 31
C. Ieroteu

5. Luni M. Haritina
6. Marți ap. Toma † 75
7. Mercuri M. Sergin și V.
8. Joi C. Palagia † 457
9. Vineri ap. Iacob alfeu
10. Sâmbătă M. Eulampie

Până la sfârșitul unei ziua scade cu o oră și 40 minute.

În biserica lui Hristos puterea vine de sus dela Dumnezeu, nu dela credincioși : Unde s'a mai văzut să poruncească turma peste păstor ? Episcopul e în locul lui Dumnezeu Hristos, Papa din Roma ja numit de episcop, cu puterea dată de Hristos. I-a dat în seamă turma unei dieceze, Episcopul răspunde lui Hristos de turmă cu sufletul său. El trebuie să o apere de primejdii de lupi răpitori. El pune preoți cum află de bine ; el poruncește în biserici cari de și sunt zidite de popor, când s'au sfințit odată nu mai sunt ale poporului, ci ale lui Dumnezeu, iar Dumnezeu are pe episcop în locul său. Hristos a zis cătră apostoli și cătră toți episcopii : „Cine vă primește pe voi, pe mine mă primește, cine se lapădă de voi, de mine se lapădă“.

Episcopii trebuie cinstiți, iubiți și ascultați. Vai de acela care se împotrivesc episcopului și tulbură credincioșii. Oare ce va face cu el Hristos, când îl va judeca. Calend. Bunului Creștin Mănăstirea Bixad.